

*Pentru Jeanine, care merită mai mult decât
ceea ce i-aș putea eu oferi vreodată.*

*Și pentru mama mea, Christine McGinniss,
care m-a crescut.*

*Și pentru fiul meu Julien, „n-aveam nici cea
mai vagă idee“.*

Regăsește-te aici. Aceste cuvinte sunt sculptate în lespeda masivă din granit care marchează intrarea în Golden Age Court din Paseos of Summerlin. Golden Age Court reprezintă Faza a IV-a — cea mai populară din Summerlin, mai elegantă și mai modernă decât primele trei faze, și acelea de un rafinament deosebit. Cel puțin așa lăsa de înțeles broșura lucioasă pe care Michele o lăsase pentru Chase, în apartamentul de la Palace, pe noptiera de la capul patului. Se prea poate ca Michele să ajungă să stea în Golden Age Court — dacă totul merge bine.

Regăsește-te aici. Mai degrabă decât o invitație, cuvintele sunt un soi de poantă: poanta propriei sale glume sinistre. Alte glume și alte poante? Oare câte șuruburi de titan au fost necesare pentru a-i recompune capul lui Chase? Douăzeci și nouă. Oare, după patru intervenții chirurgicale reparatorii, cu cât este mai jos ochiul lui stâng față de cel drept? În jur de zece milimetri. Nu pare cine știe ce, până în clipa în care te uiți la Chase schimbându-și pansamentul și nu știi spre care dintre ochi să îți concentrezi privirea, așa că sfârșești prin a te uita în altă

parte. În plus: până când o să mai reușească Chase să se ascundă de datoriile lui? Centrul Medical Universitar și-ar dori foarte mult să primească cei 101 572,92 de dolari pe care Chase îi datorează pentru intervențiile chirurgicale. Dar, lăsând gluma la o parte, acesta este unul dintre motivele principale pentru care Chase se află aici, într-unul din dormitoarele unui apartament imens de la etajul doi, în Versailles Palace Hotel & Casino. Și mai sunt și alte motive. Chase se mai află aici — în Las Vegas — pentru o grămadă de motive, dintre care niciunul admirabil.

Chase cere să fie trezit tot la șapte, pentru că dimineața devreme este singurul moment al zilei când este liniște în apartament; însă ceva îl trezește la șase. (Încă se mai agață de ideea cum că dacă vrei să îți fie iertate păcatele, trebuie să te trezești devreme dimineața.) Se ridică cu greu din pat și, când în cele din urmă reușește, simte că i se scurge tot sângele din cap și că se învâрте camera. Se întinde după flaconul de Vicodin și înghite două pastile, pentru că este absolut convins că mai simte încă vârfulurile șuruburilor și cele trei plăcuțe de metal apăsându-i cutia craniană. Când pune mâna pe clanță, simte brusc nevoia să se sprijine de perete și să își tragă răsuflarea. Nu crede că poate ajunge la baie fără să leșine. Și nici în apartament nu pare să fie prea multă liniște în dimineața asta. Din camera alăturată răzbate un ritm vibrant de hip-hop și vocea unei fete care pare să țipe. Astea erau zgomotele care l-au sculat din somn pe Chase înainte să sune telefonul de trezire. Toată gălăgia vine din camera pe lângă care Chase va trebui să

treacă în drum spre baie. Este 6:30 și Chase își dă seama că oricine ar fi în cealaltă cameră a apartamentului nu se trezește acum, ci că a avut o noapte albă. E o petrecere privată, care o să îi coste pe bărbații din camera alăturată cel puțin patru mii de dolari de căciulă. În spatele ușilor de la dormitor, sunetul de bas se estompează și nu se mai aud decât niște voci șoptite și trupuri schimbându-și poziția în patul imens. Înăuntru: două fete, Brandi și Aubrey, și un miros dulce de marijuana, care se strecoară pe sub ușa glisantă. Fetele se află aici pentru că într-un astfel de loc sfârșești atunci când nimic altceva nu-ți mai merge. Uneori, când fetele și „oaspeții“ lor văd chipul stălcit în bătaie al lui Chase, trebuie să dea explicații: ori e pușcașul marin abia întors din Bagdad, ori fratele lui Bailey care a făcut praf Cadillacul Escalade, ori piratul care zboară din tunul de pe vasul ăla de la Treasure Island și care-a ratat plasa. Dar, la urma urmei, nimeni nu află cine este de fapt Chase, pentru că nimeni nu stă îndeajuns de mult încât să-i pese.

Chase se sprijină de perete și se uită cum un bărbat pe care nu l-a mai văzut înainte iese din baie cu un prosop alb înfășurat în jurul taliei, strângând în mână un tub mare de plastic. Tipul se uită și el la Chase și dă stingherit din cap. Pe când bărbatul înfășurat în prosop alb închide ușa glisantă în urma lui, din dormitorul alăturat străbate sunetul unei palme date și un râs fals. Chase intră în baie. Își simte pielea alunecoasă și rece, și totul în jurul lui se învârte; scrâșnetul ăsta care-i răsună în urechi — de care neurologul i-a spus că nu o să mai scape vreodată — e

parcă mai puternic ca niciodată. Când Chase își desprinde tifonul de pe ochi pentru a-l schimba, bandajul se agață de cusăturile operației și un lichid gălbui începe să i se prelingă din orbită. După ce termină de schimbat pansamentul, își târăște ușor picioarele pe lângă camera din care acum se aude cum fetele și tipii și-o trag, și se-ntoarce în camera lui. Se sprijină apăsând pe geam și se uită la panoramă. Cerul e dureros de senin și strălucitor. E un cer de vară târzie, își spune Chase în gând atunci când privirea îi cade pe aburul maroniu care învăluie peisajul. Dar e abia iulie. Cum de se întâmplă asta? În curând, celularele o să-nceapă să sune, bărbații o să dea telefoane, iar fetele se vor bate pe cabina de duș, se vor acoperi din cap până-n picioare cu sclipici de corp și vor cere de la Michele ba prezervative, ba bani, sau să le ducă cu mașina pe câte undeva. Iar Chase este șomer și prins în apartamentul ăsta de la Palace, la etajul 22, alături de o tipă de care ar putea să fie îndrăgostit, chiar dacă între ei a existat întotdeauna o limită. O limită pe care Chase o impusese cu un scop. Acum două luni, în primăvară, pentru el era de neconceput că acea limită ar putea fi încălcată. Chase atinge broșura despre Golden Age Court din Paseos of Summerlin, Nevada — Faza a IV-a, pe care Michele a lăsat-o pe noptieră. *Regăsește-te aici.*